

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre...	24 kor. (12 fr.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre	6 „ (3 „)
Egy óra	2 „ (1 „)
Egyes szám	8 fillér (4 kr.)
Vidékre	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Unnep és vasárnap után is,

Kolozsvár, 1903.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Szerda, Október 21.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek.

Nyilttér soronként 40 fillér.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, okt. 20.

Élénk érdeklődés mellett tartotta meg Kolozsvár sz. kir. város e havi rendes közgyűlését. A tárgysorozat legérdekesebb pontját mindenestre a színház tűzbiztonságának emelésére szolgáló előterjesztése képezte, mely azonban szintén nem provokált különösebb vitát. Talán inkább pikáns íze volt a tárgyalás keretében dr. Deák Albert biz. tag egy kérdésének, melyben arra volt kíváncsi, hogy tulajdonképpen kikből áll a színházi választmány és mi annak a hatásköre?

E váratlanul felvetett érdekes kérdés kapcsán azután Eszterházy László főjegyző megnevezte a színházi választmány tagjait, míg az elnöklő főispán pironkodva adta meg a felvilágosítást, hogy a választmánynak hatásköre egyenlő a semmivel, de gondoskodás történt arra nézve, hogy legyen majd hatásköre, a mennyiben erre nézve szabályrendeletet dolgoztak ki, mely most várja a belügyminiszteriumnál a jóváhagyást.

Programmon kívül még egy érdekes ügy került tegnap tárgyalásra. Ez pedig a fogyasztási adóberlet ügye, mely tudvalevőleg sok hírlapi diskuszióra is alkalmat adott és a melynek egy évre leendő meghosszabbítása tárgyában küldöttség is járt a miniszternél, a ki végre is bizonyos feltételekkel helyt adott a város azon kérésének, hogy egy évre még meghosszabbíthassa a szerződést.

Két telekvásárlás is napirendre volt tűzve, de mivel ezen kérdések jogerős eldöntéséhez a bizottsági tagok kétharmad részének jelenléte szükséges: mindkét pont levétetett a napirendről és a legközelebbi közgyűlés fog majd — tekintet nélkül a megjelentek számára — azok felett határozni. — Részletes tudósításunk a közgyűlésről a következők:

Jelen voltak: gróf Beldi Ákos főispán, elnök; Adorján János, B. Bak Lajos, Bartha János dr. Boross György dr., Bogó József, Csernyánszky János, Dobál Antal, dr. Deák Albert, Ehringer Lajos, Eszterházy László, Feder Ottó, Fekete Nagy Béla, Gajgázó Manó dr., Genersich Gusztáv dr., Gombos Ferenc, Hadady Endre dr., Hubert Iván, Hevesy József, Havas Árpád, Kovács István, Kuskó István, Katona András, Lakatos Ferenc, Merza Gyula, Mattay Kálmán, Nemess Ferenc dr., Nagy Gábor, Polcz Rezső, Póczy Mihály, Rucksa Lajos, Régeni György, Reményik Lajos, Reimann Károly, Szvacsina Géza, Somodi István, Szekula Ákos,

az érdekeltek. Ok nélkül azonban nincs barátság. Orestes és Pylades végkép száműzve vannak a társadalomból. Mert a barátság fog nem őszinte ragaszkodás, altruista jószág szükséges, hanem csak egész egyszerűen valami ok. Nem is úgy van, mint mesélik régidőkről, hogy madarat tolláról, embert barátjáról. A barátról ma csak azt lehet megtudni legfeljebb, hogy az ember milyen hasznot vár tőle?

Egy időben a bakfis- és kamaszkor rajongó lelkesültséggel teli idealizmus állította meg ismert őszinte jó barátokat. Ma?... Mikor a kis leány egyszer éjjeli zenét kapott, a legjobb barátja egy hétig nem köszönt neki.

Hízen azért nem merném állítani, hogy a látszólag jó barátok egyenesen kijátszák, nem szeretik egymást. Az érdek, a megszokás bizonyos foku szeretetet is kész képviselni belőlük, de hogy ez a szeretet nem őszinte, nem igaz, bizonyítja az is, hogy ha a legjobb barátok két-három hónapig nem látják egymást, lassanként egészen elhidegülnek, elidegenednek. Mert egy másodperc se tudunk elfeledni az „én”-t, egy jótát se tudunk elfeledni az érdekekből. Soha semmit sem teszünk másért, mindent csak magunkért. Ami lehet épp oly hiba is, mint amilyen erőnyek minősíthető sok esetben. Senkinek a szíve, lelke nem érzi a jó barát szükségét, de igenis mindkettő hajszol célokat. Másrészt pedig a dívatnak hódolva barátokzik az ember. Jó barátok együtt járnak a korzón, a zsurokon, tüntetőkön karonfogva lehetőségek. Ez így sikkes, így divat. Egy csekélység, vagy a körülmények, az idő, szétválásuk őket s aztán soha többé nem is gondolnak egymásra. Ez is így sikkes, így divat. Nem barátokzik ma már senki, semmi egymással!... Még az illatos, gögös, büszke róza is csak azért tűri maga mellett tövisét, mert védők őt; a kis madár is csak azért simul sárguló lombokhoz, mert megpihen ágaikon; a legjellemesebb állat: a kulya is társa koncát leli!...

Kinek legyen hát akkor igazán jó barátja?

remény hin lesz és kőd, vagy füst gyanánt fog elszállni.

Mert a szabadelvűpártban most a szin-falak mögött veszekedések vannak napirenden. Korántsem azért, mert keveslik az országnak adandó, vagy az ország számára kikérendő, kivivandó jogokat. Törődik is ez a roppant tömeg az ország érdekeivel? Hadd járjanak fullajtárok szerte az országban és hirdessék, hogy az ország veszedelmében van, vagy azt, hogy a nemzet legszébb álmai oszladozófélben vannak. Nem a közvélemény megnyugtása, nem a jogok kivívása ösztökéli a párt vezető tagjait.

A veszekedések a konc miatt törték ki. Eladó lett néhány miniszteri tárcsa. A verseny nagy és szenvedélyes. A tárcsá-virandós korifeusok mind külön csoportban vannak és mindegyik minél nagyobb számú hívet akar toborozni és csoportosítani maga körül. Természetes, hogy a féltékenység lángjai vadul és hevesen csapkodnak a magasba. S minél közelebb érkezik a döntés ideje, minél inkább reménykednek a kormányalakításra kiszemelt férfiak abban, hogy a kibontakozás útját megtalálják, annál vehemensebb lesz a harc a szabadelvű pártion belül.

Ez — úgy látszik — a párt természetrajzához tartozik. A szabadelvűek félnek Apponyi belügyminiszterségétől, a volt nemzeti pártiak Tisza Istvánétól. Mindkét frakció farkasszemet néz egymással. Az ószabadelvűek Darányit nem tartják elég szabadelvűnek és Zselénszkyt akarják, a mi az ószabadelvűek liberalizmusát a maga igazi színében és jelentőségében tünteti fel. Hogy Zselénszky mennyivel szabadelvűbb, mint akár Darányi is, azt mindenki tudja. Darányi is mindig kacérkodott a reakcióval, de Zselénszky legalább egész nyíltan reakcionárius volt és most is az.

Mindezek a dolgok a vezetők izlését is bizonyítják. Az elvi harc helyett a személyes harc kezdődött meg. S míg a szabadelvű pártban szépen hajba kaptak a vezető elemek, addig azt sem lehet tudni, hogy a király milyen érzéssel fogadja majd Lukács előterjesztését és hogy egyáltalában lesz-e döntés az ország ügyében.

A függetlenségi párt pedig tisztában van azzal, hogy mi tegyen, mely uton haladjon, akárhogyan forduljanak az ügyek.

se tudják, hogy miért? Egyiket gög, másikat büszkeség tartja vissza. Tehát a csöppnyi gyermek első barátságát is már nem vonzalom, nem szeretet, hanem valami miniatűr kis rangkorság hozza össze.

Érdekes pedig egyszer egy kis fiú, aki sugárzó arccal állított be hazáját első nap az iskolából. Telezárójával mesélte el érdekes élményeit.... hirtelen egy fél fővel nagyobb huzta ki magát a büszkén kiabálta:

— Igen! már barátom is van.
Aggódó kíváncsisággal kezdezték hozzátartóztól:

— Ugyan ki?
— Oh nagyon uri fiú...nem is tudom, valami...valami...szinte gróf.

A végén kislát, hogy az a kis fiú nem is volt valami nagyon uri gyermek....de Herczegnek hívták.

Természetesen ezt az irányadó első lépést az életben halomszámra követi a többi. Amint telnek mulnak az évek, kopik a gög és felbukkan az önző, sima, hideg fejével az érdek. Nagyobb gyerekek már nem válogatják rang szerint barátait, hanem a szerint, hogy kitől mennyi hasznot húzhatnak. Valóságos üzletszerű megegyezések vannak közöttük. Te tudsz rajzolni... én megírom a dolgozataidat. Te kitűnő számloló vagy — segítök a kézimunkákban. Te megívsz zsurokra, társaságba...édes anyám elvisz revánzsul színházba. Jókédvű, élénk vagy, sokat tanulok, jól mulatok a társaságokban...megtanítalak jóízűséssel, sikeresen öltözködni. Ezer, meg ezer ilyen vadkapocs köt össze millió, meg millió barátságot. Ha meglázul a kapocs, változik az érdek, vége a barátságoknak is.

És ha a kor szelleme ilyen mélyen van beoltva alig gondolkozni tudó gyerekek lelkébe, hogyné nőne velük a fejlődés csira. Mikor vége az iskolának, kinn az életben megint előlről kezdődik a barátságtörések végnélküli sorozata s itt most már egymásba kapaszkodva henecegnak rangkör és érdek. Egyik vagy másik néhánna túlsúlyba kap. Valami érdek vezet? — — — kegyesen behunyja szemét a gög. Húság hánt merő szézályból ke és ideig?Néhány hétre szívesen befogja száját

előjelek mutatják — nem lesz megfelelő a nemzeti harc megszüntetésére.

Az ellenzéknek kötelessége, sőt fokozottabb mértékben kötelessége, hogy az egyelőre összeforrasztott szabadelvűpárttal szemben, éber szemmel őrködjék továbbra is; nehogy nemzetünk jogai most már a szabadelvűpárt és a bécsi kamarilla összefogásával, fokozottabb mértékben sikkasztassanak el.

Döntés előtt.

— Budapesti munkatársunktól. —

Budapest, okt. 20.

A jelek arra mutatnak, hogy ma döntés lesz az ország ügyében. Lukács, ezideig még Magyarország pénzügyminisztere ma a déli órákban jelentkezett a királynál kihallgatáson és természetesen magával vitte az ugynevezett kigondoló bizottság programját is, amelynek tartalmát tegnap ismertettük.

Hogy a kigondoló bizottság meg van elégedve azzal, hogy egyáltalában ki tudott gondolni valamit, az természetes. Oly eszmészegény ez a bizottság, tagjait a félelem és rettegés annyira rabba tette, hogy a nemzeti követeléseket nem merték egész teljességükben a programba fölvenni. Egyelőre hát ők maguk meg vannak elégedve a munkájukkal és ez nekik elég. Hogy a király valószínűleg sokálni fogja azt is, amit a kilences bizottság kigondolni merészkedett és az ellenzék pedig valószínűleg keveselni fogja a dolgot, az bizonyos.

Egyelőre úgy áll a dolog, hogy a kilences bizottság programjának kellene összetartani, összeragasztani a szétesésben lévő szabadelvűpártot. Ezt a tettetendő nagy és lomha tömekeket, amely harminchétt esztendő óta egyebet sem tett, mint azt, hogy saját súlyánál fogva ránehezedett az országra és mindent megszávozott, amit a mindenkor kormány és az osztrák hatalmak követeltek tőle.

Az volna, ismételtük a program célja, hogy a pártnak sokat emlegetett egységét megmenesse. Ha a király hozzájárul a programponthoz, akkor a kinevezendő kormány azzal a reménnyel járna a párt elé, hogy legalább a pártion belül rend és békesség lesz.

De minden valószínűség szerint ez a

ugy, hogy a közös uralkodó legsajátabb felségjogainak tekinti, vallja és hirdeti azt, ami alkotmányos államban felségjog csak akkor lehet, ha azt maga a nemzet önként, bizalommal adja át az uralkodónak. De vajjon megtörtént-e ez a kiegyezési törvényben az annyszor idézett 1867. évi X.—XII. t.cikk nyomán? Vagy, ha megtörtént, megtörténhetett-e ez azzal az intencióval, hogy a magyar hadsereg vezényleti nyelve örökké a német legyen? S ha megtörtént, ha a nemzet tényleg annak a felségjogok közé utalta a hadsereg vezényleti nyelvének megállapítását, nem-e olyan engedmény volt-e ez, melyet ugyancsak a nemzet akkor, midőn annak szükségét látja: visszavonhat, megváltoztathat?

Tudják mindezt — meg vagyunk győződve — a Burg legtitkosabb dolgozószobáiban is. Csak nem akarják tudni: mert a közös uralkodó egyéni vonzalmából mindig többet juttatott a két egyenrangú és egyenjogu szerződő állam közül Ausztriának, mint Magyarországnak.

Ez az egyéni vonzalom az, ami szomorú igazságként domborodott ki, a közel egy esztendő válság egész tartama alatt és ez a szubjektív érzés az, ami most az utolsó pillanatokban is az aggodalom komor felhőit bocsájtja hazánk égre; ez az emberi érzésből, emberi tévedésekből képződött rokonszenv lesz a szülője annak, ha a válság a Burgbeli megállapodással nem fog véget érni, hanem tovább tart: mert természetes, hogy a nemzeti jogokért küzdő ellenzék nem tekintheti megoldásnak, nem fogadhatja el célja elérésének a kilences bizottság, össze-vissza toldozott, javított, bővített, majd megnyirbált megállapodását.

E pillanatban — úgy mondják — döntés lesz immár a magyar politikai válság ügyében. E döntés — több mint valószínű — nem jelentheti a válság eltüntetését. E döntés csak a szabadelvűpárt széthúzó elemeinek időleges összetömörítésére lehet alkalmas de — mint az

S osztozni vágyának mégis tefeletted
S büntetlen sértik honfik érzetét!

Hol itt a jog? hol itt a nemes Ellen?
Hol a király, ki azt mondja szeret?
Mért nem tör ki egyszer azok ellen
Kiket csak ádáz gyűlölség vezet?
Hol ilyen nemzet még csak egy a földön
Mely úgy szeretne fejedelmet, királyt?
Mint a magyar, mely érte élt örökkön
S vérért hullatva érte síkra szállt!

Ez volna jog, ez törvény és igazság,
Ha már a tűz a vízzel egyesül!
Nem volna nemzet, mit annyi boldogság
Övezne át és át kívül, belül!
S legboldogabb a fejlődés sorában
— Mert nem zavarna küli és belviszály —
Te volnál, te a magyarok honában
Galamb ősz haju bölcs magyar király!

S te érzéd ezt, s tudod jól bölcs királyunk,
Hogy a magyarnak ősjoga igaz!
Te voltál eddig a mi erős várunk
Mig el nem mult az ötvenöt tavasz!
De vége már! Mióta szent nevedben
A rég feledt múlt visszatér reánk:
Azóta lüktet szívünk hevesebben:
S kel síkra, harcra nyelvünk házánk!

Magyar e föld! hiába tépik, bántják!
Magyar vér tette termővé is azt!
Magyar a nép, mely nem tűri rablancát
És ebben épp az ur, polgár s paraszt!
Az idegen, ha magyar földre vágyik
Itt tűrvre, fényre rátalál hamar,
Itt úgy fogadják mint testvér, barátit:
S ilyen nemzet csak egy van: a magyar!

De bántanak csak! soká ugyse tarthat!
A régi nóta lángra gyujt hevít,
S mit ősapaink imádsággal hagytak;
Hazánk szeretni, védni lelkesít!
Csak bántanak, mi bátran síkra szállunk,
Mert ily erősek nem voltunk soha...!
S örönk az Isten s te kit újra áldunk,
Kossuth apánk mi drága Messiásunk,
Te, szent dicső szegedi Golgotha!

Tómpa Kálmán.

Barátság.

Írta: Elza.

Parányi, rózsás arcu gyermekek sietve tipognak az iskolába. Dehogy is késnének el, amikor ma van az iskolánk első napja. Versenyt rohannak a nagy toronyóra sohasem pihenő mánsával s büszke diadalal hagyják el a kapuban versenytársukat.

Lihegye szaladnak fel a széles falpécőkön és szivdobogva foglalnak helyet a hosszú padosorokban. Csupa mosolygó, bájos, fehérlelkű gyermek, a kiket a gyermekszoba mindig egyforma hőmérséke megvédelmzett az utcák szelétől. Nos ezek a gyerekek sietnek egymással barátságot kötni.

— Hogy hívnak? — kérdezi az elké nyezetett kinézésű, fehérarcu uri gyermek, kopottas külsejű, jobboldali szomszédnőjét.

— Mariskának — hangzik a félénk válasza.

— Én Clarisse vagyok, — veti oda bizonyos fölényen a kis baba. Aztán összevonja szemöldökét és fontoskodva töpreng magában, hogy későn-e vajjon barátságot a gyámoltalanul félénk Mariskával? Az igazat megvallva nincs nagy kedve hozzá. Neki sokkal szebb a neve, meg a ruhája, mint Mariskának. Nini az a ruha még foltos is. Hanam azért lesz még egy-két kis sértet.

— Hoztál tizórast magaddal? — kérdi leereszkedő hangon.

— Oh igen! Kenyeret.

— Csak? — és Clarisse meglepődéssel gondol az ő finom-sonkásvajras zsemlejére. Néhány percig csend van. Aztán Clarisse meg egyszer erőit vesz magán.

— Mi az apád? — kérdi utánozhatatlan kíváncsisággal.

Mariska érzi, hogy ez a döntő ütközet...és érzi, hogy el fogja veszteni a csatát. Azért csak halkán, lesütött szemmel sugja: — Az én apám szabó!

És fülig pirul, a mikor Clarisse gögösen veti oda:

— Az enyim táblabíró!

A két kis leány ezzel örökre el van választva egymástól. Tulajdonképen maguk

TÁRCA.

A szegedi golgotha!

(Az egyetemi ifjak zárándokutájához.)

Vigyétek el a nemzet koszoruját!
Ti lelkes ifjak, lelkes magyarok!
S borítsátok be dús virággal szobrát,
Ki érezben is mint Messiás ragyog!
Vigyétek el, vigyétek lelkes ifjak,
S csokolyátok meg költőalapzatát,
Hogy csókolós s a bűvös virágillat
Szenté avassa az új golgothát!

Vigyétek el! s e szent zárándok-utat
Nem vezesse mint a honfűtűz,
Mely szent, igaz, mely honerényre oktat,
Mely ősjogból trófát, gúnyt nem űz!
S mondjátok el, hogy nincsen oly magyar szív
Mely veletek együtt nem érzene,
Mert merre mentek nincs ki hozzá nem hív,
Kit nem hevítne dicső szelleme!

Nem alszunk már a régi nóta mellett,
Mit őseinknek lelke hangoztat,
Mert álmodásban sohse szült még nemzet
Se hősiat, se tetteket nagyot!
Az olyan nép, mely síkra szállni nem mer
Ha meggyalázzák félisteneik!
Azok felett ha összeap a tenger,
Még gyászpompát se hirdetnek nekik.

Hiszem, hogy van nemzet, me y sohse ébred,
Csak álmodik és tűri az igát,
Hiszem, hogy van, mely minden ellenének
Megnyalja talpát s úgy kéri jogát!
De van nemzet, mely vérért nem kimélt
Legyen bár sorsa rabláncz, pusztulás....
Az ilyen nép, az ily nemzet megéri,
Hogy sírt az ellen nemzetének és!

S e nép e nemzet, mely örökké büszke,
S honát megvédeni mindig kész vala:
Mely honszerelmét homlokára tűzte
Te vagy, te voltál magyarok hona!
Egy ezredéve, hogy vérrrel szerzedet,
Egy ezredéve, hogy e föld tied...!

— **(Agyonlőtt tömeggondnok.)** A napokban halálos kimenetű gyilkossági merénylet történt a dunántúli Szent-András községben, ahol Flesch Lipót ügyvédet egy tönkment gazdember agyonlőtte. Az eset részleteiről az alábbi tudósítást kaptuk: Hajdu Illés szentandrási lakos még a múlt évben is az első gazdák közé tartozott a falujában. Kétszáz holdas birtokot nevezett tulajdonának, amit semmiféle adósság sem terhelt. Tavaly történt az eset, hogy Hajdu rávette egy Blumenfeld Ignác nevű odaváló gabonakereskedő a börtönjére. Hajdu Illés lépre ment s rövid idő alatt elvesztette összes vagyonát. Csödbe került és tavasz óta Flesch Lipót ügyvéd, Blumenfeld kereskedőnek a sógora kezeli a Hajdu birtokait. A tönkment ember nagy önmegtagadással nézte végig a nyáron, hogy azon a szép buzaföldeken, a melyeken még ő vetette be a termést, más aratja le s éppen azok kőtya-vetyélik el a vagyonát, a kik őt tönkrejtették. Mindezt azonban le közdötte. De azt már nem tudta elnézni, hogy az ő szőlőjében is más szüreteljen. A tömeggondnok emberei megkezdtek a szüretet Hajdu Illés szőlőjében. Tíz óra tájban megérkezett a szőlőbe Flesch Lipót ügyvéd is sógorának Blumenfeld Ignác társaságában. Alighogy megérkeztek, az ügyvéd és sógora a présház előtt beszélgettek, amikor egy lövés dördült el a szomszédos kukoricából s az ügyvéd mellett találva, összeesett. Blumenfeld a lövés után bemeneült a présházba. A szüretelő munkások látták, hogy a kukoricából Hajdu Illés menekült el fegyverrel a kezében. Hajdu nem is titkolt, hogy ő volt a gyilkos, sőt amikor a csendőrség nála megjelent, bevallotta, hogy ő lölte le az ügyvédet, akit nem volt ugyan szándéka megölni, de azért nem sajnálta. A golyót Blumenfeldnek szánta, aki őt tönkre tette. Ha most — mint mondta — nem is sikerült célját elérni, majd eljön az idő, amikor Blumenfeldre is rákerül a sor. Az ügyvédet hallva vitték le a közsébe, ahonnan táviratilag értesítették Újváron lakó családját. A merénylet letartóztatották.

— **(Elgázolta a vonat.)** Csifó József murosvárshelyi földmives Szászrégenbe akart menni a vásárra. Gyalogszerrrel ment a vasúti állomáshoz, hogy felüljön a vonatra. A sínpar között haladt, midőn utólról a vonat s elgázolta, úgy hogy azonnal szörnyet halt. A vonat tovább haladt, anélkül, hogy a vonatvezető észrevette volna a dolgot.

— **(Gyermekekről nagyanya.)** Sajátos ügyben folytat vizsgálatot vasárnap óta a fővárosi rendőrség. Egy fiatal leány főszereplője az ügynek. — A leány nyomtalanul eltűnt és mint magá az anyja állítja, félt, hogy elrabolták, hogy azután bűnös célokra használják. A feljelentést tevő úrnő, M. M. egy özvegy asszony, a Császár fürdőben nyaralt. Fürdőzése alatt egy nőrokonának adta át gondozás végett a 13 éves Mártha nevű leányát. Mártha 13 éves kora dacára már szépen fejlett, csinos leány. Történt aztán, hogy annál a nőrokonnál, akinek a szép Mártha gondozásban volt, megjelent a leány nagyanyja, ez pedig mult hó végén szeptemberben volt. A nagyanya egy ideig elbeszélgetett vele, majd távozóban így szólt: — Mártha, jer velem, veszek neked egy kis gallért és köpenyt. Közeledik az ős és szükség van rá.

Nagyanya és unoka erre távoztak, de többé nem tértek vissza. M. M.-né azonban levelet kapott a nagyanyjától (neki anyósa férje után), amelyben ez azt írja, hogy a gyermeket vétkesen magához vette, nem adja ki soha, miután nem engedheti meg azt, hogy a gyermekből, egy nemes ember gyermekéből eselődjen családjának, vagy a mint más oldalról hallotta, eladják egy gazdag urnak, ha már 14 éves mult. Hiába volt az anyja minden könyörgése, nem kapta vissza a szép Mártát. A nagyanya hajthatatlan maradt, sőt úgy elrejtette valahol a leányt, hogy nem is lehetett nyomára jutni. Az anyja, aki a rendőrség előtt tagadta, hogy neki leányával gonosz szándékai volnának, kérte hogy kutasák ki leánya rejtekhelyét és adják vissza neki.

— **(Gyilkosság az örökséért.)** A temesmegyei Obád községben családi dráma történt, melyben a borzalmas népdramának minden feltétele megvan; tiltott szerelem, kilgadás, halálos gyűlölet és gyilkosság. Sósdián Miklós obádi kisbirtokos a vagyonát az unokaöccsére, a tizenkilenc éves Sósdián Dénesre akarta hagyni. A fiút elbizakodottá tette az örökség. Munkakerülő, korcsmás lett. Nagybátyja berzenkedett egy kicsit a fiú könnyelműségéért, de bízott benne, hogy majd csak megváltozik. A viszony akkor megcsúszott, mikor a fiú összeállt egy rossz hírű nővel és adósságokat kezdett csinálni a reménybeli örökségére. — Sósdián Miklós ekkor minden anyagi támogatást megvont unokaöccsétől, sőt az örökségből is kitagadta. Az unokaöccs lassaankint és a helyeit, hogy belátta volna tévedéseit, minden bajjáról a nagybátyját okolta. A síheder akkor kezdett el valóban halálos gyűlöletet érezni nagybátyja iránt, amikor a kedvese is elhagyta. Azt mondta, hogy mindennek a nagybátyja az oka, akivel röviden végezni fog. Sósdián Dénes, mint egy levél jelenti, pénteken este egy árokba lehúzóva leskelődött öreg nagybátyjára, aki a kántorkőltől jött, ahol névestély volt. — A síheder nesztelenül osant a nagybátyja után és hosszú, éles konyhakéssel kilenc szurással ledöfte azt az embert, aki neki atyja helyett apja volt, aki őt fölnevelte, gyámoaltotta és a jóra serkentette. Az öreg Sósdián kiszenvetett a fiatal gyilkost, pedig a csendőrök letartóztatták.

— **(Utimesteri iskolák.)** Az ország tíz városában, többek között Kolozsváron is, utimesteri iskola létesül, melyeknek célja a külföldi utak és azok tartozékainak építése, fenntartása és közvetlen felügyeletére alkalmas műszaki személyzet nevelése és e

végből a tanulóknak megfelelő elméleti és gyakorlati oktatásban való részesítése. Az iskolák hallgatói lehetnek első sorban az oda berendelt állami és törvényhatósági utimesterek, hivataltisztek, második sorban a vicinális uti bizottság jelentkező utimestere, valamint a közös és honvéd hadseregnek, csendőrségnek azok az alizstjei, kik az utimesteri állásra igényjogosultsággal bírnak; végre, amennyiben a most felsoroltak felvétele után az iskolákban még hely áll rendelkezésre, felvételnek olyan polgári jelentkezők is, kik 20. életévüket betöltötték és 30. életévüket túl nem haladták, egészséges, erős testalkatúak, kifogástalan cirkosékek a középiskola négy osztályát vagy az ipari szakiskolát sikerrel végezték és a magyar nyelvet szóban és írásban bírják. Az iskola, ez évi december 1-én nyílik meg. A folyamodók kellően felszerelt pályázati kérvényeket a kolozsvári m. kir. államépítészeti hivatalhoz e hó 31. napjáig nyújtsák be. Ugyanott bővebb fölvilágosítások is nyerhetők.

— **(Betörések mindenfelé.)** Régióta nem dolgoztak oly mohón a betörők mint most. A rendőrség már alig győzi a nyomozásokat a nap-nap után ismétlődő betörések dolgaiban s a börtönök is tele vannak már. Már a vidéken is dolgoznak a betörők. Az éjjel két vidéki városban dolgoztak. Ma reggel Szegedről távirat jött, amelyben azt jelenti az odaváló rendőrség, hogy az éjjel betörték Posch ékszerész üzletébe, ahonnan 2500 kor. értékű ékszereket vittek el. A betöréssel egy úri embert gyanúsítanak, akiről azt hiszik, hogy Budapest felé szökött. A szombathelyi rendőrség is táviratilag jelentette, hogy ott az éjjel Herschkovics Izidor ékszerüzletében jártak betörők s 1500 korona értékűt loptak. A fővárosban az éjjel két betörés történt és pedig Kirschner Adolf Podmanický-utca 13. szám alatt levő kereskedésében és Hajnal Sándor mérnök Izabella-u. 29. szám alatt levő lakásán.

— **(A Krivány-házak árverése.)** Aradról írják: Tegnap délelőtt árverezték el Krivány Jánosnak házait. Aradvármegye közönsége érdekében. A megyét dr. Köpf János tiszti aligazgató képviselte, míg Krivány ügygondnokaságát dr. Szalay Károly látta el. — Az árverésre a György-utca 82. számú ház és a Mihály-utca 25-ik számú házak kerültek. A György-utcai házat ifj. Zeiler István asztalosárgyár tulajdonos vette meg 4150 koronáért, a Mihály-utcai házat pedig Barcza Ábel gazdálkodó 3000 koronáért vásárolta meg.

— **x Pénztárnói, elárusítónói,** vagy más hasonló állást keres óvadékos leány, ki már mint elárusító alkalmazva volt. Cím a kiadóban.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerdán, 1903. okt. 21-én

Monna Vanna.

Dráma 4 felvonásban.

Kezdeté 7-kor, vége fél 10 kor.

Holnap, csütörtökön, okt. 22-én:

PATYOLAT KISSASSZONY.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szerda: Monna Vanna. (b. 19. sz.)
Csütörtök: Patyolat kissasszony. 1-ór. (bérlet 20. sz.)

Péntek: Patyolat kissasszony. (b. 21. sz.)
Szombat: A drótos tót. (b. 22. sz.)
Vasárnap d. u.: Ocskay brigádéros (Ifj. el.)
este: A falurössza. (b. 23. sz.)

* **Katalin.** A milyen mesés reklámok előzték meg Fejér Jenő eredeti nagy operettjét, mielőtt a vidéki színpadokra jutott, olyan nagy vala az álmélkodás azután. Ily sok reklám — pour une omelette! — Most már csak egy-egy megélt szép toaletti kedvéért veszik elő a direktorok ezt a tulkorán letűnt operett-nagyságot, aligha másért. Tegnap este színházunkban elevenítették föl halottaiból az élvágyó, buja cárnőt, Katalint, kinek személyesítője, Károlyi Leona pompás öltözékével s jóakaratu törekvéssel hatott. Nyílt színen is megtapsolták egy-egy jól sikerült áriája után, az első felvonás végével pedig szép virágkoszorút adtak át neki. Germain hadnagy az idén is Szabó Mariska volt. Vidám, pajkos, halálrakiszt, szerelmes fiú — ifjúságának fide bája és természetes közvetlensége mindég meghódítja számára a nézőt. Anica szerepében Fehér Olga tett újra bizonyosságot szép hanganyagáról. A színpadon meglehetősen új még s ez az este meglátzott játékán. Kassai Lausácján s a cári udvar többi komikus nagyfejtűjének groteszkjein jól kacagott a színházat félig megtöltő közönség. (b.)

* **Monna Vanna.** Macterlinek drámája kerül színpadra a Tövölgyi Margittal. Prinziavallat a vendégszereplő Somlai Artur játsza.

* **Patyolat kisszony,** Brieux új drámája holnap csütörtökön a következő szereposztással kerül színpadra: Rousset Szakács, Roussetné Laczkó A., Eliz Tövölgyi M., Galoux Szegő, Lucie Étsy E., György Bérczi, Morillon Dezsőri, Ágoston Tompa, Bonenfant Szentgyörgyi, Julesné Váradiné.

* **Műsorváltozás.** Közbejött akadályok miatt a heti műsor megváltozik. Szom-

baton „San-Toy“ helyett „A drótos tót“ és vasárnap „A veres hajú“ helyett „A falu rossza“ kerül színpadra.

Táviratok

A politikai helyzet.

Budapest, okt. 20. é. 12 ó.

Királyi kihallgatások.

Bécsből jelentik: Khuen-Héderváry ma délelőtt a magyar palotából gyalog ment a Burgba a királyhoz, kinél egy fél óra hosszán volt kihallgatáson. A Burgból szintén gyalogosan ment a magyar palota felé. Utközben találkoztak a Lukács László fogatával, ki midőn meglátta Khuent, megállította a kocsit s ott az utca közepén jó ideig konferáltak.

Khuen kijelentései.

Khuen-Héderváry Károly a bankgassei palotában a következőket mondotta az újságíróknak:

— Jelentést tettem ő Felségének a budapesti helyzetről.

— Hazautazhatunk még ma? kérdik az újságírók.

— Nem tudom! — válaszolta Héderváry.

— Jó kedvű-e ő Felsége, tudakolta egy könyomatos tudósítója.

— Mondhatom — felelte Héderváry — hogy ő Felsége jókedvű és egészen nyugodt.

El Magyarországtól.

Figyelmeltették Héderváryt a „Deutsches Volksblatt“ cikkére, mely szerint a felemelt ujcsejtutalékról szóló törvény vizsgálata valószínűs Szollerino volna, az 67-es X—XII. §§-ok feladása pedig gyalázatos villafrancoi béke lenne, ha megtörténne s erre — a lap szerint — csakis a Magyarországgal való közösség felbontása lehetne a méltó válasz. A hadsereget is azonnal kelté kellene szakítani — írja a lap — és a magyar kontingenst a magyar parlament fenntartása alá kell helyezni, mert akkor már a dualizmus ugys elvesztette politikai jelentőségét.

Khuen-Héderváry csak vállalt vognogatta erre a nyilvánvalóan Körber által sugalmazott cikkre, de semmi megjegyzést nem tett rá.

Eközben a Reichsrathból odaérkezett gróf **Széchenyi** Gyula is s ezeket mondotta az újságíróknak:

— Három hónappal ezelőtt sötét volt a helyzet, de most még sötétebb.

Lukács a királynál.

Lukács László ma fél egytől fél ketőig volt a királynál kihallgatáson. A kilences bizottság megállapodásáról tett jelentést ő Felségének. A király Lukács László jelentését figyelemmel hallgatta végig, annak tartalmát tudomásul vette, de a döntést később fogja tudatni Lukácsal, mert még csak ma volt először alkalma megismerni a bizottság munkáját. Ezért a miniszterek még Bécsben maradnak.

Apponyi minisztersége.

A „Magyarország“ szerint a mai kihallgatás alkalmával szó volt az Apponyi Albert miniszterségéről is. Egyáltalán az a hír, hogy a kihallgatás alatt beszéltek a kabinetalakítási kérdésekről és arról is, hogy milyen kilátásai lehetnek egy új miniszteriumnak.

Holnap újabb meghívások lesznek, lehet, hogy Lukács újra visszamegy Budapestre, hogy a szabadelvűpárt ülésén újabb puhatolozásokat folytasson, de az sincs kizárva, hogy megbízással megy vissza, de csak mint delegált, miniszterelnök, hogy a talajt Budapestben egyengesse. Ha missziója sikeres lesz, csak úgy fog végleges megbízást kapni.

Felhivatalosan megcáfolják azt a hírt, hogy Lukács a tárcák betöltésére vonatkozólag tárgyalásokat folytatott volna.

Lukács nyilatkozata.

Lukács László a Sacher-szállóban a következőleg nyilatkozott az újságírók előtt:

A mai audiencia nem hozott végleges döntést, ő Felsége kegyesen és nagy figyelemmel hallgatta meg jelentésemet és átvette a bizottság elaborátumát, de mivel a bizottság megállapodását jelenlegi formájában még nem ismerte, a döntést fenntartotta későbbre és felkért, hogy további intézkedésig maradjak még Bécsben.

A képviselőházban.

Budapest, éjjel 2 óra.

A képviselőház folyosójára ma egész délelőtt képviselőkkel volt tele. Minden pártból nagy számban voltak jelen. Ott volt **Kossuth** Ferenc, **Szentiványi** Árpád, **Bolgár** Ferenc, **Szederkényi** Nándor, **Kubinyi** Géza, **Barabás** Béla stb. stb. — Élénken vitatták a történeteket és az eshe-

téseket. Különösen arról a bécsi hírről folyt sok szó, hogy a kilences bizottság tulment azon a határon ameddig a király hajlandó volt elmenni a katonai reformoknál. A képviselő **Apponyi** Albertet is felkeresték az előlki szobában és vele is beszéltek a helyzetről.

A szabadelvűpárt hangulata.

A szabadelvűpártban is nagy élénkség uralkodott a déli órákban. Általában abban a nézetben vannak a szabadelvűek, hogy ha ő Felsége visszaveti a kilences bizottság programját, akkor a párt a legnagyobb válságba jut. A nemzet végleg elveszti bizalmát a békés megoldás lehetőségének, igazat ad az ellenzéknek és így a párt nagyrészt is belekergetik az ellentállásba.

A szabadelvűpártban este.

A szabadelvűpártban ma este sokan jelentek meg. Az audienciáról kevés hír érkezett. Általánoson kialakult a párttagok között az a vélemény, hogy ámbár a király még nem döntött és előbb megfontolni óhajta a párt katonai programját, mégis elfogja azt fogadni.

Többen még mindig abban a véleményben vannak, hogy Lukács nem vállalkozik a kabinetalakításra, melyet különben ő felsege még nem is ajánlott fel.

Sok beszéd tárgya ismét gróf Apponyi Albert belügyminisztersége. Szentiványi Árpád többek kérdésére kijelentette, hogy miután a bizottság Apponyi programját és elveit fogadta el, neki kötelessége a program képviselésére a kabinetbe belépni. Más kérdés természetesen, hogy felajánlja-e neki azt a király. Apponyi bizonyára nem tesz érte egy lépést sem, mert nem vénkisasszony, aki mindenáron főként alá akar kerülni.

A többi nemzeti pártiak is hangoztatják, hogy ha felajánlanák a tárcát Apponyinak, neki az elől nem szabad kitérni.

Apponyi esetleges minisztersége esetén az ő-szabadelvűek közül legfeljebb öt-en, de valószínűleg csak Kubinyi Géza lépne a pirtból. Kubinyi ma is hangoztatta ezt.

A pártkörbe Pekár Gyula egy érdekes vendéget vezetett ma be. Charles Crane amerikai politikus az illető, a ki 1891. óta utazza Ázsiát és most a Balkánról jött. Erdekess dolgokat beszélt el tapasztalatairól és többek között a macedonok mosztári mozgalmára vonatkozólag kijelentette, hogy véleménye szerint a macedonok mostani mozgódása, csak előjátéka egy nagyszabású keleti forradalomnak.

Börtönre ítelt káplán.

Sopron, okt. 20. é. 12 ó.

Az itteni törvényszék Csizmadia Pál mező-őrsi káplánt, ki egy ezer forintos kölcsönkötvényen a kezesek névalírását hamisította, **csalásért két évi börtönre ítélte.**

Debrecen Khuen-Héderváry rendelete ellen.

Debrecen, okt. 20. é. 12. ó.

A városi tanács mai ülésén tárgyalta Khuen-Héderváry ismeretes rendeletét, melyet az adó benemészedését kimondó közgyűlési határozatot megsemmisítette. — A tanács egyhangulag kimondotta, hogy a **rendelet törvénytelen s mint ilyen visszautasítja és végrehajtását a legérélyesebben megtagadja.** A tanács határozatáról feliratilag értesíti a belügyminisztert.

Budapesti gabona-tőzsde.

Készáruipiac tartott irányzatú. Határidőzlet valamivel szilárdabb.

Buza okt.....	755—56
Buzs 1904. ápr.	767—68
Rozs okt.....	620—21
Zab okt.....	520—30
Tengeri.....	624—25

Felmondatott 31000 mm. buza, 500 mm. rozs a 19-iki átvételre.

REGÉNY.

Az ellopott fehér elefánt.

(The Stolen White Elephant)

Irta: Mark Twain.

Fordította: M. A.

Az elefánt déli irányból jöve ide érkezett. 11 óra 50 perckor áment az erdőn, halált és pusztulást hagyva maga után. A lakosok kis ágyugolyókkal löttek rá s azután elmenekültek. Burke detektiv és én 10 percel később érkezünk észak felől, de sok időt veszítettünk egy pár mélyedés vizsgálatával, a melyeket lábnyomoknak tartottunk. Végre mégis megtaláltuk a helyes nyomot s az erdőbe követtük. Négy-kézláb másztunk s minden nyomot gondosan megvizsgálva egy cserjébe jutottunk. Burke ment elől. Szerencsétlenségére az állat éppen leryugodott s Burke, miközben a földön kuszva követte a nyomokat, fejével nekiment az állat hátuljának, még mielőtt

észrevette volna, hogy ott van. Burke felugrott, megragadta az állat farkát s nagy örömmel kiáltott: „Megvan a bi —.“ De nem fejezhette be a megkezdett szót, mert a hatalmas, ormány egyetlen fúvása darabokra szakította a szegény flut. — Én megijedtem s elszaladtam. — Az elefánt rettenetes gyorsasággal az erdő széléig üldözött s menthetetlenül elveszttem volna, ha a szegény Burke maradványai nem vonják magukra az állat figyelmét. Éppen most tudtam meg, hogy a holtestből semmi sem maradt, ami azonban semmit sem jelent, tekintve, hogy még elég hulla van kéznél. Eközben az elefánt ismét eltűnt.

Mutrooney, detektiv“.

Egymásután jöttek most a buzgó és megbízható detektív jelentései, akik New-Yersey-ben, Pensilvániában, Delawareben és Virginiában szét voltak szórva s akik mindnyájan új, sok reménnyel bízató nyomokat követtek.

Végre délután fél 3-kor a következő sürgöny érkezett:

»Baxter Centre 2, 15.

Az elefánt itt volt. A háta cirkus-programokkal van teleragasztva. A tömeg közé rontott, sok embert megölt, sokat megsebesített s ezek is közel vannak hozzá, hogy egy jobb hazába vándoroljanak. A lakosok mégis elfogták s őrizet alá helyezték. Midőn Brown és én nem sokkal azután megérkeztünk, bementünk hozzá és összehasonlítottuk a fényképpel s a személyleírással. Minden ismertetőjét talált, csak a vállán levő sebhelyeket nem tudtam megkapni. E közben Brown tulközlét talált menni hozzá s az állat szétmorzsolta, úgy hogy semmi testrész sem maradt meg belőle. Mindenki elfutott, — az elefánt is, futásközben jobbra-balra csapkodva. El is menekült, az ágyugolyóktól származó erős vérnyomok maradtak nyomában. Felfedezőse biztos. Dél felé ment, egy sűrű erdőn keresztül.

Brent, detektiv.

Ez volt az utolsó távirat. Este fél sűrű köd ereszkedett, olyan sűrű, hogy három lépésnyire sem lehetett látni benne. Ez egész éjjel tartott. Még a gőzcsónakok és omnibuszok is be kellett szüntessék a közlekedést.

A következő reggelén az összes hírlapok épen úgy, mint addig, mind a detektívek theóriával voltak tele. Leírták az összes tragikus történeteket s még többet leadtak, mint a mennyiről levelezők által értesültek. Az összes hasáboz ezzel voltak tele, az állat rémtettei kövér betűkben, nagy feliratokkal voltak kiemelve, — nekem szinte a szívem repedt meg, míg ezeket olvastam. A legtöbb így hangzott:

— A fehér elefánt — kimerítő tudósítás! Az elefánt elindult remítő újjára! Egész helységet pusztít el, a lakosokat megöli! Borzalom és ijedség jár előtte, halál és pusztulás jön utána! Azután jönnek a detektívek. Egész csordából öl meg, gyárakat pusztít el, véteket semmisít meg, nyilvános gyűléseket kerget széjjel s olyan mézártilásokat visz véghez, amelyeket leírni szinte lehetetlen! A harmincegy legtehetségesebb detektiv theóriája! Blunt felügyelő theóriája.

— **Pompás, nagyszerű** — kiáltott izgatottan, de vidáman Blunt. Ez a legszebb eset mindazok között, a melyekben valaha detektívek dolgoztak. Ez az eset a világ egyik végétől a másikig híres lesz s az én nevem szintén.

(Folyt. köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Jókai-utcai lakó. Panaszos sorai aláírás nélkül érkeztek s így azt voltaképen teljesen figyelmen kívül kellene hagynunk. Mindenesetre mi is készek vagyunk konstátálni, hogy az éjszakánként mindig lármás Jókai-utcai csakugyan szükségére volna — nem mint őn írja, egy — ellenben néhány markos rendőre, kik az ordítókat kissé lecsillapítsák. De hát régi dolog, hogy a rőndnek emberei mindig épen ott vannak, ahol nincs rájuk oly nagy szükség.

Válasz. A tárcát át, a verset is hozzuk, mihielyt terünk engdi. Mi nem feledkezünk meg egy küldeményről sem, de van sok, az önénél jóval előbb beérkezett kézirat s még azokra se jutott el a közlés ideje. Türelmet kérünk.

Felelős szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTER

Legolcsóbb

Pénzkölcsönt

amortizációs-törlesztéses pénzkölcsönöket földbirtokra, bérházakra a legolcsóbb kamat mellett szolid alapon gyorsan elintézek.

Kölcsönöket szerzek katonatiszteknek, állami, megyei, városi és magántisztviselőknek, hivatalnokoknak 5—10 évi kis részletekben való visszafizetés mellett minden irányban a legnagyobb diszkréció biztosítatik. — **Friedmann Sámuel** (Belkirály-utca 16. sz.) Értekezni: d. u. 3—5 óráig. 2631 32-60.

401—1903.

v. g.

Kirdelemény.

Kolozsvár szab. kir. város Tanácsának 18917—903. szám alatt kelt rendelete alapján alólirott városgazda ezennel közhirrre teszi, hogy a város tulajdonát képező állatok közül:

**22 darab igásökor,
3 darab tenyészbika**

folyó évi október hó 29-ik napján d. e. 10 órákor a vásártéren és ott a helyszínén megállapítandó becslés szerint nyilvános árverésen el fog adatni.

Kolozsvárt, 1903. október 14-én.

CZECZ GYULA,
városgazda.

Minden nállam vásárolt, javított óráért 2 évi jótállás!

Olcso órajavítási és
aranyműves műhely!

Őszi J. Kolozsvár
Unió-utca 7. sz.

Zsebóra tisztítás	K. 1.20-tól feljebb
" rugó	K. 1.20-tól
" üveg	40-től
" mutató	30-tól
Gyűrű forrasztás	80-tól
Gyűrűkő	60-tól

Tartós, lelkismeretes munka!

Óráveg 40 fillér!

Aranyjavítások legolcsóbban!

Braun Mihály
hangszerkészítő
KOLOZSVÁRT,
Wesselényi M.-u 18.

Nagy raktár az
összes hangsze-
rekben.

Nagy
javítóműhely.

Árjegyzék ingyen és
bérmentve.

Mátyás király
tér.
Gróf Rhédey
palota.

Schuster Emil
Norinbergi, díszmű, játék, sport, vadászati
és fényképezési kellékek áruháza

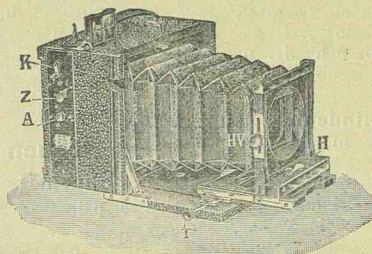
Telefonszám:
185.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát:

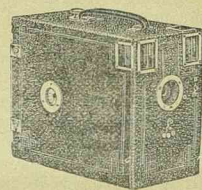
Az eredeti **Grammophon**
Amerikai

hangosan beszélő,
zenélő- és szavaló-gépeit,
eredeti gyári áron 105, 150—200 koronáig; ugyszintén az

Fényképezési kellékekben: Kézi,
zsebkamrákból filmek, üveglemezek a
leghibesebb gyárakból, másolópapírok,
levelezőlapok és vegyszerekből, szóval
minden megkívánható kellékeket eredeti
gyári árak mellett.

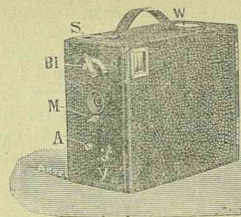

ezekhez megfelelő
lapokból állandó
nagy raktár magyar,
német, angol, fran-
czia, olasz kiadások-
ban. **Grammopho-
nok**at megfelelő
referenciák mellett
havi részlettör-
lesztés mellett is
árusítok eredeti
gyári árakban.

Vadászati kellékekben: Kizárólagos raktár I. P. Sauer & Sohn
Suhl. H. Pieper és Neuman Frees bel-
giumi fegyvergyárosok serétes és golyós fegyvereiből bármilyen
Caliberben 38 koronától 600 koronáig; Revolverek, Browning
és Bär czéllövő és flobert pisztolyok, revolvertöltények, töltény-
hüvelyek, fojtások, golyók ésszerűen, becsavaró- és tisztító kellékek
stb., vadászpisztolyok, vadászharisnya, kalapok és sapkák.
Vízhatlan és vízszórókabátok, felöltők és gallérok, valódi
dániai mosható iramszárvasbőr kabátok, szőrmével bélelt és
béleletlenül, bőrsapkák és sisakok.

Schuster Emil.

Kalapujdonságok! — Fehérneműek!

Bittó Rezső * Kolozsvárt,
Mátyás király-tér 12.

Ajánlja az őszi évadra megérkezett
FÉRFIDIVAT
Ujdonságait!

2700 110—*

Legjobb kivitelben, legjutányosabb árakban!

Czipő- és sport-czikkék!

Nyakkendő különlegességek!

Törs és Ormai

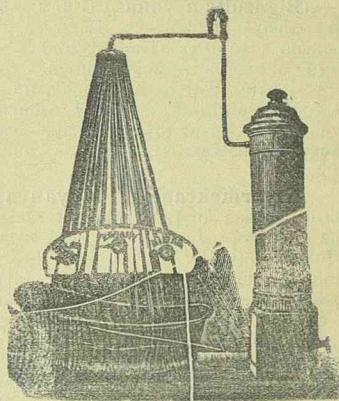
mérnök-vállalkozók 2627 81—100

műszaki irodája Kolozsvárt, Mátyás

Telefon 324. szám. király-tér 18. az első emeleten.

Elvállalja

**vízvezetékek, csatornázások, központi
fűtések, szellőztetések berendezését,**

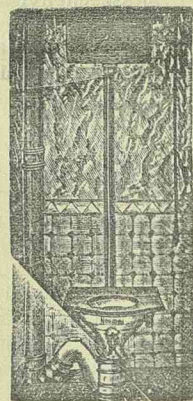
lakó-házak, kastélyok, gyárak, gazdasági épületek stb. számára.

Fürdőszobák, gőzfürdők, gőzmosó-konyhák, szárító-kamrák, szag-
talan klozetek, szivattyu-művek berendezését.

Készít mint különlegességet kutakból táplált házi vezetékeket.

Raktáron vannak:

**vas-, agyag- és ólom-csövek, szivattyu-kutak
vázvezetési és csatornázási cikkek.** Költségvetések in-
gyen és bérmentve.

Kolozsvári
Takarékpénztár és Hitelbank

Részvénytársaság.

Alapítókéje: 1.200.000 korona teljesen befizetve.

Tartaléktőkéje 204.144 kor. 89 fill.

Betétek könyvecskékre, pénztárjegyekre és
folyószámlákra K. 9.011.613.20

Irodák:

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 7. sz.
sajt házában.

Betéteket előnyös feltételek mellett
fogad el könyvecskékre vagy folyószá-
mlára és azokat felmondás nélkül fizet
vissza.

Rövid, vagy hosszabb lejáratu, közönsé-
ges, vagy törlesztéses kölcsönöket nyújt

ház- és földbirtokra

10-től 50 évig terjedő időtartamra a legelő-
nyösebb kamat- és tőketörlesztési hányad
mellett s azokat készpénzben fizeti ki,
minden jutalék levonás nélkül.

Régibb és magasabb kamatu jelzálog-köl-
csönöket igen előnyös feltételek mellett kon-
vertál, s mindennemű ilyen ügyletet a leg-
gyorsabban bonyolít le.

Leszámitol magán vagy üzleti váltó-
kat a legmérsékeltőbb kamatláb alkalmazása
mellett.

Vásárol és elad, valamint előlegeket
nyújt zálogkölcsön, vagy folyószámla
alakjában értékpapírokra és ilyenek véte-
lét, vagy eladását legelőnyösebben köz-
vetíti.

Bevált értékpapír-szelvényeket és
sorsolt értékeket.

Pénzelőlegeket nyújt a Máv. kolozs-
vári állomásának közvetlen szomszédságában
fekvő s szakszerűen kezelt **kőraktáraiba**
betárolt gazdasági terményekre, igen
előnyös feltételek mellett.

Kölcsön-zsákokat nagy mennyiségben
és mérsékelt használati díj mellett bocsát a
gazdaközönség rendelkezésére.

Kézi-zálogosztályában (Király-utca
3. sz. a.) pénzelőlegeket ad **arany- és
ezüsthagyakra**, valamint bármilyen
ingóságokra a törvény által megszabott
kamat mellett.

2606 78—*

Maculatur
papír

egész ivben, csomagolásra igen alkalmas
kilonként 20 fillér, métermázsa vételnél
15 korona. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Elsőrangú Könyvnyomda!

Ujság Kiadó-vállalat!

Gombos Ferencz

Lyceum-könyvnyomdája — Kolozsvárt,

Egyetem-utca 7-ik szám, róm. kath. Status épület.

Gyorsan, izléssel és a legjutányosabb árban készít el
bármilyen könyvnyomdai munkákat, úgymint: iro-
dalmi műveket, tankönyveket, tudományos
és irodalmi folyóiratokat, napi, heti és
havilapokat, kereskedők és iparo-
sok részére számlákat, körle-
velet, üzletikönyveket és
meghívókat, falra-
gaszokat, stb.

Telefon 204. sz.

Telefon 204. sz.

Minthogy pedig Lyceum-könyv-
nyomdát magam személyesen
vezetem, a nyomdai munkákat
megrendelő közönség egész biza-
lommal fordulhat nyomdámhoz,
mert úgy a szép és csinos kiállí-
tás, mint az árak tekintetében a
legnagyobb megelégedésre lesz
kiszolgálva. **Videki megren-
delések a leggyorsabban és
kifogástalanul eszközöltet-
nek.** A n. é. közönség nagybecsű
pártfogását és bizalmát továbbra
is kérem teljes tisztelettel o o

Pontos kiszolgálás!

Gombos Ferencz

nyomdatulajdonos, az „Ujság” kiadóulajdonosa.

Jutányos árak!